

Pokud snad stížnost chce říci, že st-lce měla býti úřadem poskytnuta příležitost, aby modifikací mostního objektu paralysovala závady, které stojí v cestě povolení skládky, jest na to odpověděti, že takovou povinnost nelze úřadu ukládati. Jest věci iniciativy strany, aby se touto cestou pokusila povolení skládky docílit, což by arci předpokládalo žádost za vodoprávní povolení změny objektu mostního. — — —

Č. 10.762.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Pro otázku, je-li převod nemovitosti podroben dávce, jest rozhodný den, kdy právní jednání, byť i jen ústní, převod uskutečňující, bylo pravoplatně ukončeno.

(Nález ze dne 5. října 1933 č. 16.392.)

Věc: Pavel a Barbora O. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Platebními rozkazy č. 1780 a 1781 z r. 1923 byla st-lům vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí z převodu nemovitostí dne 15. října 1922 Michalu M. a z převodu nemovitostí dne 31. října 1922 Janu H. a Marii H. částkami po 3.050 Kč. Odvolání obou st-lů, namítající, že převody staly se již v r. 1921 a proto dávce nepodléhají, okresní úřad zamítl s odůvodněním, že tvrzení st-lů, že nemovitosti byly odprodány již v měsíci květnu 1921, nezakládá se na pravdě, když sami v přiznání z 31. října 1923 udali, že nemovitosti byly prodány v říjnu 1922, a podle výpovědi slyšených svědků převod se stal až v roce 1922. Další odvolání bylo nař. rozhodnutím rovněž zamítnuto z důvodu, že podle § 1 odst. 4 dávk. prav. u písemné smlouvy za den převodu ve smyslu tohoto ustanovení platí datum posledního podpisu na smlouvě uvedeného, avšak poslední podpisy na písemných smlouvách ve spisech připojených v opise datují se z doby po 23. květnu 1922, a pravoplatné uskutečnění převodů ústními smlouvami v r. 1921, jak st-lé namítají, není prokázáno.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvažil:

Žal. úřad, vycházející jinak ze správného stanoviska, že pro spornou otázku, jsou-li převody, o něž jde, podrobeny dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí, jest rozhodný den, kdy právní jednání, byť i jen ústní, převod uskutečňující, bylo pravoplatně ukončeno, opřel svůj závěr, že tržové smlouvy byly uzavřeny až v říjnu 1922, tedy za účinnosti dávkových pravidel, o dva momenty, a to: 1. především o to, že ze spisového materiálu jde najevo, že ústního jednání v květnu 1921, týkajícího se sporných převodů, se se strany kupců zúčastnily toliko Marie H. a Julie M., kdežto jejich manželé, dlicí tehdy trvale v Americe; na tomto jednání účasti míti nemohli. Ježto pak st-lé netvrdí, že by posléz jmenovaní byli své manželky k zakoupení sporných nemovitostí zmocnili, a také ze správních spisů to nevysvítá, nelze právní jednání mezi manžely O.

a manželky H. a M. v květnu 1921 považovati za právně účinné. 2. Dále opřel žal. úřad své stanovisko, že sporné převody byly uskutečněny až písemnou smlouvou z října 1922, o vlastní údaj st-lů v jejich přiznáních, v nichž uvedli, aniž později tento údaj prohlásili za mylný, jako dobu převodu den 17. října 1922, takže jejich pozdější tvrzení jest v rozporu s tímto nikdy neodvolaným údajem přiznání.

Pokud jde o první důvod shora sub 1. uvedený, popírá stížnost správnost zjištění žal. úřadu, že manželky nabyvatelů nebyly zmocněny k uzavření smlouvy v r. 1921, namítajíc, že manželky kupců byly splnomocněny od svých manželů, zdržujících se v Americe, dopisy, v nichž je tito zmocnili, aby koupi jejich jménem uskutečnili.

Nss shledal tuto námitku přípustnou, poněvadž st-lé vzhledem k odůvodnění obecního zastupitelstva a okr. úřadu neměli podnětu uplatňovati ji již v řízení adm., a nemohl také upříti jí významu. Otázka, byly-li manželky nabyvatelů zmocněny svými nepřítomnými manžely, aby nemovitosti, o něž jde, jejich jménem koupili, nebyla v provedeném adm. řízení vůbec relevována, a žal. úřad neměl tedy ve spisech dostatečného podkladu pro svoje odůvodnění, které ostatně nemohlo by se vztahovati na Marii H., pokud nemovitosti kupovala také pro sebe, k čemuž zmocnění svého manžela nepotřebovala.

Ani druhý důvod žal. úřadem uplatněný však neobstojí. Neboť, tvrdili-li st-lé ve všech svých opravných prostředcích v průběhu adm. řízení vznesených opětovně, že sporný převod se stal již v květnu 1921 ústní smlouvou, popřeli tím implicate i správnost svého údaje v přiznáních, a nelze proto z pouhé okolnosti, že verbis expressis údaj ten neodvolali, nic dovozovati.

Závěr žal. úřadu, že převody byly uskutečněny až po účinnosti dávk. pravidel, nemá tedy ve spisech opory, pročež bylo nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 10.763.

Zaměstnanci veřejní: Služební poměr zaměstnance na statku člena býv. panovnické rodiny, jehož vlastnictví nabyt čsl. stát na základě zák. č. 354/21, je povahy soukromoprávní, leda že individuálním aktem byl převzat do poměru veřejnoprávního.

(Nález ze dne 5. října 1933 č. 16.482.)

Prejudikatura: Boh. A 3443/24, 3795/24, 3995/24.

Věc: František St. v M. proti ministerstvu zemědělství o služební poměr.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: St-li byly upraveny služební požitky výnosem ředitelství státních lesů a statků v Ž. z 11. prosince 1925 podle zásad zák. č. 394/22 tak, že byl zařazen do 13. stupně platové stupnice podúřednické. Jeho žádosti o započítání soukromé služby a o zařazení do skupiny D státních úředníků (t. j. podle obdoby státních úředníků) byly rozhodnutím min. zeměd., intimovaným ředitelstvím státních lesů a statků v Ž. z 19.